

sygn. akt I ACz 2172/12

POSTANOWIENIE

Dnia 24 stycznia 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie, I Wydział Cywilny, w składzie:

Przewodniczący: SSA Hanna Nowicka de Poraj

Sędziowie: SSA Piotr Rusin

SSA Barbara Górczanowska

po rozpoznaniu w dniu 24 stycznia 2013 r. w Krakowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku Prokury Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w W.

przy udziale M. N.

o nadanie klauzuli wykonalności z zaznaczeniem przejścia uprawnień

na skutek zażalenia wnioskodawcy na postanowienie Sądu Okręgowego w Krakowie, Wydział I Cywilny, z dnia 9 października 2012 r., sygn. akt I Co 387/12

postanawia:

zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że wniosek o nadanie klauzuli wykonalności oddalić.

sygn. akt I ACz 2172/12

UZASADNIENIE

postanowienia z dnia 24 stycznia 2013 r.

Postanowieniem z dnia 9 października 2012 r., sygn. akt I Co 387/12, Sąd Okręgowy w Krakowie, Wydział I Cywilny, odrzucił wniosek o nadanie na rzecz Prokury Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego klauzuli wykonalności nakazowi zapłaty z dnia 19 listopada 2007 r. wydanego przez Sąd Okręgowy w Krakowie, sygn. akt I Nc 232/07. W uzasadnieniu postanowienia Sąd Okręgowy wskazał, że wnioskodawca już raz wnosił o nadanie na swoją rzecz klauzuli wykonalności nakazowi zapłaty wydanemu przeciwko M. N., jednakże prawomocnym postanowieniem Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 10 lipca 2012 r., sygn. akt I Co 231/12, wniosek ten został oddalony. Kolejny wniosek z daty 7 sierpnia 2012 r., w ocenie Sądu Okręgowego, nie został oparty na nowych okolicznościach, a jedynie zawiera poszerzoną argumentację dostosowaną do treści uzasadnienia postanowienia z dnia 10 lipca 2012 r., sygn. akt I Co 231/12. W tym stanie rzeczy, na podstawie art. 199 §1 pkt 2 k.p.c. w zw. z art. 13 §2 k.p.c. Sąd I instancji odrzucił ponowny wniosek o nadanie klauzuli wykonalności z uwagi na jego oparcie na tych samych podstawach co wniosku rozpatrzonego postanowieniem z dnia 10 lipca 2012 r.

Powyższe postanowienie zostało w całości zaskarżone zażaleniem przez wnioskodawcę, który podniósł zarzut naruszenia przepisów prawa procesowego, tj. art. 199 §1 pkt 2 k.p.c. w zw. z art. 13 §2 k.p.c., poprzez jego niewłaściwe zastosowanie polegające na przyjęciu, że w niniejszej sprawie, pomimo zawnioskowania dowodów z pozwu o zapłatę z

dnia 12 lipca 2007 r., sygn. akt I Nc (...) oraz z wyciągu z ksiąg bankowych nr (...) z dnia 5 lipca 2007 r., ma zastosowanie instytucja powagi rzeczy osądzonej.

W uzasadnieniu zażalenia wnioskodawca zakwestionował stanowisko Sądu I instancji, wedle którego treść wniosku z dnia 7 sierpnia 2012 r. pokrywa się z treścią wniosku wcześniejszego złożonego w dniu 4 czerwca 2012 r. i rozpoznanego pod sygn. akt I Co 231/12. Zdaniem wnioskodawcy, we wniosku z dnia 7 sierpnia 2012 r. zostały podane nowe okoliczności, a także zawnioskowane nowe dowody, które nie były brane pod uwagę przy rozpoznawaniu wcześniejszego wniosku. Wnioskodawca wyjaśnił, że w celu wykazania, iż w następstwie przelewu wierzytelności przeszła na niego wierzytelność w stosunku do M. N. zasądzona prawomocnym nakazem zapłaty z dnia 19 listopada 2007 r., sygn. akt I Nc (...) przedstawił we wniosku z dnia 7 sierpnia 2012 r. nowe dowody w postaci pozwu wniesionego w dniu 12 lipca 2007 r. przez Bank (...) S.A. w sprawie I Nc (...) a także wyciągu z ksiąg bankowych nr (...) z dnia 5 lipca 2007 r. Z dokumentów tych wynika, iż Bank (...) S.A. w W. dochodził od M. N. należności głównej w kwocie 110 581,96 zł, która wynikała z debetu na rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowym nr (...) oraz z kredytu odnawialnego nr (...). Ta właśnie wierzytelność została opisana w załączniku do aneksu nr (...) do umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 19 sierpnia 2008 r. pod pozycjami nr (...) oraz nr (...). Wniosek taki wynika po pierwsze z faktu, że łączna kwota należności ujętych w tych pozycjach wynosi 110 581,96, a po drugie z okoliczności, że numery umów podane w wyciągu z ksiąg bankowych nr (...) z dnia 5 lipca 2007 r. są identyczne z numerami wskazanymi w przywołanym załączniku. Wnioskodawca zaznaczył przy tym, że wyciąg z ksiąg bankowych nr (...) z dnia 5 lipca 2007 r. został załączony przez powodowy bank jako dowód do pozwu wniesionego w sprawie I Nc (...)

Wnioskodawca wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez nadanie klauzuli wykonalności nakazowi zapłaty w postępowaniu nakazowym wydanemu w dniu 19 listopada 2007 r. przez Sąd Okręgowy w Krakowie na rzecz Prokury Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w W. będącego następcą prawną pierwotnego wierzyciela, tj. Banku (...) S.A. w W.. Ponadto, wnioskodawca wniósł o zasądzenie na jego rzecz od M. N. kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie, jakkolwiek treść wyciągu z ksiąg bankowych nr (...) z dnia 5 lipca 2007 r., stanowiącego podstawę wydania nakazu zapłaty z dnia 19 listopada 2007 r., oraz treść załączników do umów prowadzących do przejścia wierzytelności na wnioskodawcę, tj. umowy zobowiązującej z dnia 19 sierpnia 2008 r. aneksowanej w dniu 12 września 2008 r. i umowy rozporządzającej z dnia 7 kwietnia 2009 r., dają podstawy do twierdzenia, że na wnioskodawcę przeszła wierzytelność wobec pozwanego M. N. zasądzona ww. nakazem zapłaty.

W pierwszej kolejności należy zwrócić uwagę, że w uchwale z dnia 28 października 2010 r., III CZP 65/10, OSNC 2011/3/27, Sąd Najwyższy stanął na stanowisku, wedle którego regulacji art. 199 §1 pkt 2 k.p.c. nie można odpowiednio stosować w postępowaniu klauzulowym, albowiem powaga rzeczy osądzonej stanowi atrybut wyłącznie orzeczeń merytorycznych wydanych w wyniku rozpoznania sprawy cywilnej. Zdaniem SN, postanowienia wydane w wyniku rozpoznania wniosku o nadanie klauzuli wykonalności nie zaliczają się do takich orzeczeń, jakkolwiek w trakcie postępowania klauzulowego może w pewnych wypadkach dojść do badania zagadnień materialnoprawnych (np. jak w niniejszej sprawie do badania kwestii przejścia uprawnień na wnioskodawcę). Przedstawiony pogląd oznacza, że nawet stwierdzenie identyczności kolejnego wniosku o nadanie klauzuli wykonalności z wnioskiem poprzednim nie uprawnia sądu do jego odrzucenia. Za nieprawidłowe uznać należy zatem odrzucenie przez Sąd I instancji kolejnego wniosku wnioskodawcy z dnia 7 sierpnia 2012 r.

Pomimo to zażalenie wnioskodawcy nie może prowadzić do nadania na jego rzecz klauzuli wykonalności nakazowi zapłaty z dnia 19 listopada 2007 r., albowiem dokumenty załączone do wniosku, mające stanowić dowód przejścia na wnioskodawcę wierzytelności objętej wspomnianym nakazem, nie odpowiadają wymaganiam formalnym określonym w art. 788 §1 k.p.c. Nie ulega wątpliwości, że obydwie umowy prowadzące do przejścia wierzytelności na wnioskodawcę, tj. umowa zobowiązująca z dnia 19 sierpnia 2008 r. aneksowana w dniu 12 września 2008 r. i umowa rozporządzająca z dnia 7 kwietnia 2009 r., są dokumentami prywatnymi sporządzonymi w zwykłej

formie pisemnej. Tymczasem art. 788 §1 k.p.c. wymaga, aby przejście uprawnień było wykazane dokumentem urzędowym lub prywatnym z podpisem urzędowo poświadczonym. Za zdecydowanie nieprawidłowe uznać należy stanowisko wnioskodawcy wyrażone w treści wniosku, wedle którego załączone do wniosku umowy prowadzące do przejścia uprawnień na wnioskodawcę wskutek ich poświadczenia za zgodność z oryginałem przez występującego w sprawie radcę prawnego w trybie art. 129 §3 k.p.c. stały się dokumentami urzędowymi albo dokumentami prywatnymi z podpisami urzędowo poświadczonymi. Już bowiem z dosłownego brzmienia art. 129 §3 k.p.c. wynika, że charakter dokumentu urzędowego ma tylko poświadczenie zgodności z oryginałem dokonane przez profesjonalnego pełnomocnika, nie zaś sam odpis dokumentu będący przedmiotem tego poświadczenia. Tym samym wykluczone jest przyjęcie, że wskutek poświadczenia za zgodność oryginałem przez profesjonalnego pełnomocnika występującego w sprawie odpisu dokumentu prywatnego, dokument ten nabiera charakteru dokumentu urzędowego albo dokumentu prywatnego z podpisem urzędowo poświadczonym. Powyższe uwagi prowadzą do wniosku, że umowy z dnia 19 sierpnia 2008 r. i z dnia 7 kwietnia 2009 r. oraz aneks z dnia 12 września 2008 r. mogły zostać uznane za dokumenty stanowiące podstawę nadania klauzuli wykonalności na rzecz wnioskodawcy w trybie art. 788 §1 k.p.c. podpisy stron pod tymi dokumentami muszą zostać poświadczone przez notariusza. W obecnym stanie prawnym jedynie notariusz ma bowiem uprawnienia do poświadczania własnoręczności podpisu (por. art. 96 pkt 1 ustawy z dnia 14 lutego 1991 r. – Prawo o notariacie (Dz. U. z 2008 r. Nr 189, poz. 1158 z późn. zm.)). Po poświadczeniu przez notariusza własnoręczności podpisów złożonych pod wymienionymi wyżej dokumentami prywatnymi, dokumenty te nie muszą zostać dołączone do wniosku w oryginale, o ile wnioskodawcę nadal będzie reprezentował profesjonalny pełnomocnik, który poświadczy ich zgodność z oryginałem w trybie art. 129 §3 k.p.c. (tylko taki pogląd wynika z przywołanego przez wnioskodawcę postanowienia Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 23 września 2010 r., sygn. akt I ACz 1229/2010, OSAW 20111/2008).

Z uwagi na niespełnienie przez dokumenty załączone do wniosku wymagań formalnych określonych w art. 788 §1 k.p.c., szczegółowa analiza ich treści pod kątem ustalenia, czy na wnioskodawcę przeszła wierzytelność zasądzona nakazem zapłaty z dnia 19 listopada 2007 r. nie jest potrzebna. Nie ulega jednak wątpliwości, że dla takiego ustalenia kluczowe znaczenie ma treść wyciągu z ksiąg bankowych nr (...)z dnia 5 lipca 2007 r., gdyż ten właśnie dokument stanowił podstawę (art. 485 §3 k.p.c.) wydania nakazu zapłaty z dnia 19 listopada 2007 r. Oznacza to, że treść tego wyciągu stanowi konieczne uzupełnienie treści wspomnianego nakazu. W związku z tym zauważyć należy, że w załączniku nr 1 do aneksu do umowy zobowiązującej z dnia 19 sierpnia 2008 r. w pozycjach nr (...) i nr (...) jako nr (...) nadany sprawie przez bank figuruje numer (...). Taki sam numer sprawy podano w wyciągu z dnia 5 lipca 2007 r. Nie jest tym samym wykluczone, że na wnioskodawcę rzeczywiście przeszła wierzytelność objęta nakazem zapłaty z dnia 19 listopada 2007 r. Tym bardziej, że pozycjom nr 20 829 i nr (...) z załącznika do umowy zobowiązującej odpowiadają pozycje nr (...) i nr (...) z załącznika do umowy rozporządzającej z dnia 7 kwietnia 2009 r.

Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny orzekł jak w sentencji na podstawie art. 386 §1 k.p.c. w zw. z art. 397 §2 k.p.c.